

1 Petrus 4:1-6

Ik weet niet hoe dat eerste vers bij binnenkomt. Ik heb er wel een hele tijd over zitten nadenken. Vooral dat laatste stukje van vs.1 : *wie naar het vlees geleden heeft, is onttrokken aan de zonde.....* Je kunt maar zo de indruk krijgen dat mensen die te lijden hebben omwille van hun geloof niet meer zondigen. Het gevolg is dan ook weer gelijk dat we in de spiegel kijken en dan denken: *oei.....dat is bij mij heel anders. Hoewel ik de Here Jezus liefheb ben ik nog lang niet wat ik wezen moet.* En als we dan niet al te nauwkeurig lezen kunnen we het ook nog knap benauwd krijgen van het 5^e vers: *we zullen rekenschap moeten afleggen.....* En voor je het weet zit je dan in de hoek met mensen die maar niet durven geloven dat ze behouden zijn, omdat ze zich bewust zijn van eigen zondigheid. Laten we proberen eerst goed te lezen en vervolgens tot een verantwoorde uitleg te komen.

Het 1^e vers grijpt terug op 3:17,18. *Want het is beter te lijden, indien de wil van God dit eist, goed doende dan kwaad doende. Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij tot God zou brengen.*

Zowel in 3:17,18 als in 4:1 wordt er een verband gelegd tussen het lijden van Christus en het lijden van de gelovigen, in dit geval de lezers van de brief. Natuurlijk, wordt erbij gezegd dat Christus is gestorven om ons met God te verzoenen, dat wordt in 3:18 ook wel gezegd *'als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij tot God zou brengen'*. En datzelfde zien we ook terug in 4:1, alhoewel hier naar mijn idee de (H)SV beter is: *Daar dan Christus voor ons in het vlees geleden heeft....* Die woordjes 'voor ons' zijn in onze bijbel weggelaten, en dat is jammer. Christus is voor ons gestorven om ons met God te verzoenen. Maar beide verzen benadrukken ook dat Christus in zijn lijden een voorbeeld is voor ons en beide verzen brengen het lijden van Christus en het lijden van de gelovigen met elkaar in verband. Voor ons als gelovigen geldt 3:17, *het is beter te lijden, goed doende dan kwaad doende.* En daarin is de Here Jezus een voorbeeld. Hij had te lijden terwijl er geen kwaad in Hem was. En datzelfde zien we terug in 4:1. Christus heeft te lijden gehad naar het vlees, dat is lijden dat mensen Hem aandoen, en daarin is Hij een voorbeeld voor de gelovigen die te lijden hebben van de mensen. Dat moet hen niet bevreemden, dat is logisch. Wat ga maar na, eerst deed je mee met de zondige praktijken van de mensen om hen heen. Er werd afgoderij gepleegd, en in het kader van de

afgodendienst waren er vreet – en zuippartijen (sorry voor het woord) en seksuele uitpattingen. Mensen die Christus hebben leren kennen nemen afstand van deze zondige praktijken. Je doet niet meer mee aan de afgoderij en de daarbij behorende orgies. Je bent onttrokken aan de zonde. Dat woordje zonde staat in het enkelvoud. Het gaat er niet om dat gelovigen nooit meer zondigen, het gaat erom dat gelovigen gestopt zijn met een leven in afgoderij. En juist omdat ze daarin als spelbreker worden gezien krijgen ze te maken met lijden dat door hun volksgenoten wordt aangedaan. De afgoderij en de daarbij behorende praktijken werden volstrekt normaal gevonden. Iedereen doet het. En als de meerderheid iets als geaccepteerd beschouwd, dan zijn de mensen die niet langer meedoen, de spelbrekers. Vs. 4: het bevreemdt hen dat ze niet meer mee doen, dat ze zich niet storten in diezelfde poel van liederlijkheid en vandaar dat de gelovigen belasterd worden.

En daarvan zullen deze ongelovigen rekenschap moeten afleggen. Het gaat hier over ongelovigen die verantwoording moeten afleggen voor het kwaad dat ze Gods kinderen hebben aangedaan. Het gaat hier absoluut niet over gelovigen die verantwoording moeten afleggen van hun zonden die nog in hun leven zijn achtergebleven, terwijl ze eigenlijk onttrokken waren aan de zonde. Want ook voor gelovigen geldt dat ze nog dagelijks hebben te worstelen met hun oude-ik.

Maar hoe zit dat dan? Moeten wij daar geen verantwoording van afleggen. Het is goed om te realiseren dat de bijbel spreekt over verschillende oordelen. Ik kan daar niet heel uitgebreid op in gaan, maar er is een oordeel over ongelovigen, dat lezen we in Openbaring 20, wie daar komt zal niet behouden worden, maar er is ook de rechterstoel van Christus, daar lezen we in 2 Cor. 5:10 over. Bij de rechterstoel van Christus komen alleen gelovigen, Daar gaat het niet over oordeel maar over loon. Wie in Christus gelooft, zegt de apostel Johannes, komt niet in het oordeel (Joh.5:24). Dat zou ook niet rechtvaardig zijn, omdat Christus al voor ons geoordeeld is. Ons oordeel heeft 2000 jaar geleden al plaatsgevonden. Bij de rechterstoel van Christus gaat het dus niet om wel of niet behouden zijn, wie gelooft in Christus is behouden, maar om beloning. Heb je vruchtgedragen in je geloof of niet. Heb je gebouwd met goud, zilver en kostbaar gesteente, of met hout, hooi en stro (1 Cor.3).

Ik wil nog graag even kijken naar het laatste vers. Ook dat is weer geen gemakkelijk vers. *Want daartoe is aan doden het evangelie gebracht, opdat zij wel, naar de*

mens, wat het vlees aangaat, zouden geoordeeld worden, doch, naar God, wat de geest (of Geest!) betreft, zouden leven.

Wie zijn deze doden? Persoonlijk denk ik dat het hier gaat om gestorven gelovigen. Deze gelovigen zijn ons voorgegaan, aan hen is het evangelie gebracht en ze hebben daar gelovig op gereageerd. Daarbij hebben ze de veroordeling van mensen op de hals gehaald, maar voor God leven ze! Ook hierin is de Here Jezus ons ten voorbeeld geweest: *De steen die de bouwlieden versmaad hebben, is tot een hoeksteen geworden, van de Here is dit geschied.....* Het vlees, de mensheid wees Hem af, God maakte Hem tot hoeksteen. En op dezelfde manier zijn de overleden gelovigen door hun tijdgenoten afgewezen, geoordeeld, maar God schenkt hen het leven! En dat wil Hij ook aan ons doen, al hebben we op dit moment misschien niet zo zwaar te lijden als de gelovigen in Petrus' tijd. Ook wij kunnen met afwijzing of uitstoting uit de familie of vriendenkring te maken krijgen omdat we de Here Jezus willen volgen. Laten we ons dan wapenen met die gedachte, dat God recht zal doen aan Zijn lijdende kinderen. God weet ervan, Hij ziet het, Hij spoort je aan om vol te houden, Hij belooft je, het komt goed. Er komt een heel nieuw leven voor ieder die zijn leven op Christus bouwt. AMEN